

Index: 85-F144242

БЕОГРАД, 19.06.2020.

Република Србија

ТУЖИЛАШТВО

ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

КТО бр.1/20

21.02.2020. године

Београд

ДК/ЈЗ

**ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине**

БЕОГРАД

На основу чл. 333 ст. 2. у вези чл. 331 ст. 1. и чл. 43 ст. 2 тач. 5 Законика о кривичном поступку (ЗКП) и чл. 4 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

ОПТУЖНИЦУ

Против:

ОСМАНА ОСМАНОВИЋА,

, држављанин

пензионер,

,

,

ШТО ЈЕ:

Током маја и јуна месеца 1992. године у импровизованом логору на локалитету „Расадник“ у Горњем Рахићу, општина Брчко у БиХ, као припадник безбедносних структура муслиманских оружаних формација, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је на том продучју постојао, а није имао карактер међународног сукоба, између хрватских и муслиманских оружаних формација са једне стране и српских оружаних формација са друге стране, противно чл.3 ст.1. тач.1а) III Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима и IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата (обе од 12.08.1949. године) ратификованих од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године („Сл.лист ФНРЈ“ бр.24/50) и члана 4 ст.1. и ст.2. тач.а) те чл. 13. ст. 1. и ст. 2. Допунског протокола (Протокол II) уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба („Сл. лист СФРЈ, Међународни уговори бр.16/78“), заједно са другим припадницима исте стране у оружаном сукобу, у односу на лица која не учествују непосредно у

непријатељствима, подразумевајући ту и припаднике непријатељских оружаних снага који су лишени слободе, према којима се мора поступати у свакој прилици човечно без икакве неповољне дискриминације засноване на њиховој етничкој припадности, нечовечно поступао, примењивао мере застрашивања, противзаконито затварао, мучио те вршио насиље и то над оштећенима (ошт.)

, њиховом здрављем, физичком и менталном благостању, као и над другим за сада НН лицима, на тај начин што је:

1. дана 06.05.1992. године, након што му је доведено цивилно лице оштећени (ошт.)

, претходно лишено слободе у свом путничком возилу на контролном punkту у Горњем Рахићу, истог легитимисао и задржао његову личну карту, након чега је отпочео испитивање везано за његова сазнања о активностима српских снага у ратним догађањима у Брчком, као и његовом наводном учешћу у припремању истих, којом приликом му је од стране другог присутног припадника исте јединице у којој је био и окривљени (окр.) прећено да ће му бити пресуђено ножем ако се утврди да је крив, након чега га је окр. Осман Османовић противзаконито затворио, тако што га је закључао и изашао из просторије, да би га сутрадан ујутру, дана 07.05.1992. године припадници исте јединице одвели у оближњи лимени објекат са бетонском подлогом, без прозора, природне светlostи, свежег ваздуха, воде и нужника, који је раније служио за сушење воћа и поврћа (комора), где је био заточен до 14.07.1992. године, у ком периоду је у више наврата извођен на испитивање, физичко и психичко зlostављање, као и на вађење из земље неексплодираних граната, при чему је у поменуту комору, неутврђеног дана, у наведеном временском периоду, дошао окр. Осман Османовић са још једним припадником исте стране у оружаном сукобу, коме је показао ошт.

, након чега га је овај ударио ногом обувеном у ципелу, у пределу колена;

2. дана 13.05.1992. године, приликом испитивања цивилног лица ошт.

, претходно лишеног слободе у путничком возилу на контролном punkту у Горњем Рахићу, над поменутим оштећеним, заједно са више припадника исте стране у оружаном сукобу, вршио тортуру, која је трајала током читаве ноћи, све до јутра, тражећи податке о појединим војно ангажованим лицима у Брчком, о наоружању којим располажу српске оружане формације и положајима које држе, којом приликом је оштећени ударан рукама и ногама, дрвеном палицом и пендреком, по глави и телу, при чему му је ударце задавао и окр. Осман Османовић, услед чега је ошт. више пута губио свест, након чега су га поливали водом, поново га тукли и принуђивали да пије мокраћу, да би га потом пребацили у поменуту комору, из које је у наредном периоду више пута извођен на испитивање, када је физички и психички зlostављан и телесно повређиван, да би га неутврђеног дана током јуна месеца 1992. године, окр. Осман Османовић заједно са још једним припадником своје јединице, извео напоље из коморе, где га је окр. Осман Османовић, псујући му мајку уз претње да ће га убити и да неће жив изаћи, тукао, ударајући га по телу више пута рукама и ногама обувеним у ципеле, све док се ошт. од задобијених ударача није умокрио, након чега је враћен у комору;

3. неутврђеног дана, током јуна месеца 1992. године, након довођења из поменуте коморе, у којој је био противзаконито затворен припадник српских оружаних формација ошт. , претходно дана 03.06.1992. године, лишен слободе у путничком возилу на контролном punkту у насељу „4. јули“ према Диздаруши, општина Брчко, присуствовао његовом испитивању од стране више припадника своје стране у оружаном сукобу, када је над ошт., док је седео за столом са испруженим рукама, вршена тортура ради изнуђивања исказа везано за положаје српских оружаних формација у Брчком и врсте наоружања којима располажу, којом приликом му је био уперен пиштолј у главу, када је задобио бројне ударце дршком од метле, рукама и ногама обувеним у ципеле и чизме, по телу, глави и рукама, од чега је био сав крвав, док су му очи биле скоро потпуно затворене, нос разбијен, више зуба и ребара сломљено, при чему му је окр. Осман

Османовић који се за све то време ћутке шетао око стола, пришао и ударио му шамар уз речи „маму ти јебем Чето, што лажеш“, да би по завршетку испитивања ошт. био одведен у поменуту комору, у којој је био заточен 31 дан и из које је у наредном периоду у више наврата извођен ради чишћења ћубрета, вађења из земље неексплодираних граната и испитивања, током којих је поново психички и физички зlostављан;

4. неутврђеног дана током јуна месеца 1992. године, из поменуте коморе, у којој је било противзаконито затворено цивилно лице, ошт. [REDACTED], претходно, дана 27.05.1992. године, лишено слободе у свом путничком возилу на контролном punkту у селу Ратковићи, општина Челић, заједно са још једним припадником своје јединице извео напоље из коморе поменутог оштећеног, где га је физички зlostављао, задајући му бројне ударце рукама и ногама обувеним у ципеле по телу, глави и ногама, све док оштећени од примљених удараца није клонуо, након чега су га потпуно изнемоглог увели у суседну просторију,

- чиме је извршио кривично дело ратни зличин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ описано под такама 1, 2 и 4 у стицју са кривичним делом ратни зличин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ, описано под тачком 3 диспозитива оптужнице у саизвршилаштву у вези чл. 22 истог Закона.

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи главни претрес, на који да се позову:

I – Тужилац за ратне зличине

II – Оптужени Осман Османовић, кога довести из притвора Окружног затвора у Београду.

III- Бранилац оптуженог: адв. Ђорђе Дозет из Београда, ул. Савска бр.33.

IV – Сведоци оштећени:

[REDACTED]

V – Сведок [REDACTED].

A)

Да се на главном претресу прочитају следећи писмени докази:

налаз лекара специјалистичке поликлинике ВМА у Београду за грађанска лица 11005 од 18.11.1992. године за [REDACTED],

налаз и мишљење лекара Института за судску медицину у Београду у вези прегледа [REDACTED] од 16.05.1997. године,

отпусна листа хирушког стационара ВМЦ Карабурма у Београду, бр.1583/910 за лице [REDACTED] за период 05-14.09.1992. године,

налаз и мишљење лекара хирурга Опште болнице Брчко бр.4538/95 од 31.05.1995. године,

специјалистички лекарски налаз здравствног центра Брчко од 29.06.2017. године за лице [REDACTED],

отпусно писмо са епикризом за лице [REDACTED] опште болнице „Свети Апостол Лука“ Доброј, број историје болести 13300/01,

отпусне листе Клиничког центра Србије, Београд бр.1512/03 и бр. 2852/03 за лице [REDACTED],

записник о саслушању осумњиченог Османа Османовића од стране овог Тужилаштва од 24.11.2019. године и 16.01.2020. године, у предмету бр. КТИ-4/19 са транскриптом записника,

записник о испитивању сведока ошт. [REDACTED] од стране овог Тужилаштва од 10.12.2019. године, у предмету бр. КТИ-4/19 са транскриптом записника,

записник о испитивању сведока ошт. [REDACTED] од стране овог Тужилаштва од 25.12.2019. године, у предмету бр. КТИ-4/19 са транскриптом записника,

записник о испитивању сведока ошт. [REDACTED] од стране овог Тужилаштва од 24.01.2020. године, у предмету бр. КТИ-4/19 са транскриптом записника,

записник о испитивању сведока ошт. [REDACTED] од стране овог Тужилаштва од 18.02.2020. године, у предмету бр. КТИ-4/19 са транскриптом записника,

записник о испитивању сведока [REDACTED] од стране овог Тужилаштва од 19.02.2020. године, у предмету бр. КТИ-4/19 са транскриптом записника,

захтев за помоћ Тужилаштва за ратне злочине у предмету бр. КТИ-4/19 од 04.12.2019. године за достављање документације, упућен Тужилаштву/Тужитељству БиХ,

допис Тужилаштва/Тужитељства БиХ бр.А-РЗ 50/13 од 13.12.2019. године о достави доказа по захтеву за помоћ Тужилаштва за ратне злочине у предмету бр. КТИ-4/19 од 04.12.2019. године, са следећом документацијом:

- записник Основног суда Брчко дистрикта БиХ у њиховом предмету бр. 96 0 К 020424 10 К са одржаног главног претреса о саслушању сведока оштећених [REDACTED]

[REDACTED] саслушаног у својству сведока своје одбране,

- налаз и мишљење вештака судске медицине др Зденка Цихларжа везано за задобијене телесне повреде и механизам повређивања сведока ошт. [REDACTED]

[REDACTED], заједно са записником о испитивању поменутог вештака са главног претреса у поменутом предмету Основног суда Брчко дистрикта БиХ,

- оверене копије пресуде Основног суда Брчко дистрикта БиХ бр. 96 0 К 020424 10 К од 31.10.2014. године и пресуде Апелационог суда Брчко дистрикта БиХ бр. 96 0 К 020424 15 Кж од 09.10.2015. године,

- 2 комптакт диска (ЦД) која садрже копије истих докумената,

Уверење о држављанству Републике Србије за лице [REDACTED] (од 2016. године) бр. 204-00-4/2019-473856,

Белешка о приказу података из Регистра матичних књига о држављанству Републике Србије за лице [REDACTED] (од 2005. године), правосудног информационог центра Министарства правде Републике Србије,

Извод из КЕ за окр. Османа Османовића МУП-а Републике Србије од 29.11.2019. године,

Службена белешка МУП-а Републике Србије, Станице граничне полиције Сремска Рача бр.1410/19 од 23.11.2019. године,

Решење МУП-а Републике Србије СОРЗ 03.2.6. број: КУ-46/18 од 24.11.2019. године о задржавању Османа Османовића,

Решење Вишег суда у Београду –Одељење за ратне злочине Кпп Пo2 бр.1/19 од 25.11.2019. године о одређивању притвора за окр. Османовић Османа,

Решење Вишег суда у Београду –Одељење за ратне злочине Кпп По2 бр.1/19 од 24.12.2019. године и 23.01.2020. године о продужењу у притвора за окр. Османовић Османа,

Б)

Да се изврши увид у следеће доказе:

Фотоалбум „Горњи Рахић – 39 фотографија – МУП Републике Србије СОРЗ 03/2/8/1/1 број: 230-66661/14 од 21.03.2018. године,

Компакт диск /ЦД) на којем се на снимку између временског означења 01:05:52 и 01:09:58 налазе оштећени [REDACTED] снимљен током боравка у логору „Расадник“ у Горњем Рахићу у инкриминисаном периоду 1992. године (регистратор бр.1, стр.92/16 списка),

Копија фото албума „Горњи Рахић“ – 39 фотографија МУП Републике Србије СОРЗ 03/2/8/1/1 број: 230-66661/14 од 21.03.2018. године, (регистратор бр.1 стр.133-140 списка предмета) везано за извођење доказне радње препознавање лица од стране сведока ошт. [REDACTED] дана 10.12.2019. године са потписом истог испод фотографија лица која је препознао,

Фотокопија фотографије ошт. [REDACTED] (стр. 141 списка предмета, регистратор бр. 1).

Ц)

Да се окр. Осману Османовићу продужи притвор сходно чл. 211. ст. 1. тач.1. ЗКП-а.

Наиме, постоји основана сумња да је окр. извршио кривична дела за која се терети, што произилази из исказа сведока ошт. [REDACTED], датих током истраге, као и исказа сведока ошт. (сада пок.) [REDACTED], датих у кривичном поступку који је правноснажно окончан пред правосудним органима Брчко дистрикта БиХ а који се налазе у списима предмета.

У конкретном случају постоје околности које указују на опасност од бекства окр., а које се огледају у чињеницама да је окр. држављанин БиХ, са сталним пребивалиштем у Брчком, да нема пребивалиште нити боравиште на територији Републике Србије, да ни пословно нити на било који други начин није везан за Републику Србију, што уз висину запрећене казне за кривична дела за која се терети, указује да постоји бојазан да би, уколико би био пуштен да се у даљем току поступка брани са слободе, могао побећи и тиме постати недоступан органима гоњења Републике Србије.

У прилог томе говори и чињеница да БиХ не изручује своје држављане другим државама, па ни Републици Србији, што проистиче из чл. 8 ст.3. Закона о потврђивању уговора између Републике Србије и БиХ о изруччењу.

Стога налазим да се обезбеђење присуства окр. и несметано вођење овог кривичног поступка не може постићи ни једном другом мером прописаном у члану 188. ЗКП-а, а која је по окр. блажа.

O б р а з л о ж е њ е

Постојање оправдане сумње да је окривљени (окр.) извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 ст.1. КЗ СРЈ у стицају са крив. делом ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези чл. 22. истог Закона, у време, на месту и на начин, како је то описано у диспозитиву оптужнице, утврђује се резултатима спроведене истраге.

Наиме, из исказа сведока оштећених испитаних током истраге од стране овог Тужилаштва у предмету КТИ.бр.4/19 и то: [REDACTED] од 10.12.2019. године, [REDACTED] (ћерке пок. [REDACTED]) од 25.12.2019. године и исказа сведока [REDACTED] од 19.02.2020. године, затим исказа сведока оштећених испитаних током кривичног поступка пред Основним судом Брчко дистрикта БиХ у њиховом предмету бр. 96 0 К 020424 10 К, и то: [REDACTED], у свему су потврђене описане радње извршења кривичних дела из диспозитива оптужнице, као и идентитет починиоца кривичног дела. Сведоци оштећени [REDACTED] познавали су га од пре рата, као инспектора полиције у Брчком, а касније као истражника односно лице које је вршило описане кривично правне радње према њима у логору „Расадник“ у Горњем Рахићу током маја и јуна месеца 1992. године. Осим тога, сведок оштећени [REDACTED] препознао га је дана 10.12.2019. године приликом приказивања копије фотоалбума са фотографијама 39 лица, као лице под редним бројем 31. Сведок [REDACTED] такође је познавао окр. од пре рата као инспектора полиције у Брчком, а у критичном периоду, у Горњем Рахићу, као једног од главних истражника и учесника у тортури више заробљених лица.

О времену боравка оштећених у логору „Расадник“ у Горњем Рахићу и ономе што им се тамо дешавало изјашњавали су се сведоци ошт. на записнику о њиховом испитивању од стране овог Тужилаштва у предмету КТИ.бр.4/19, и то: [REDACTED] од 10.12.2019. године, [REDACTED] од 25.12.2019. године, [REDACTED] од 24.01.2020. године и [REDACTED] од 18.02.2020. године, као и оштећени [REDACTED], током поменутог кривичног поступка пред Основним судом Брчко дистрикта БиХ.

Повреде које су оштећени [REDACTED] задобили током боравка у логору и механизам повређивања утврђени су из приложене медицинске документације као и садржаја списка поменутог предмета Основног суда у Брчком у којима се налази и налаз и мишљење вештака судске медицине др Зденка Цихларџа као и записник о његовом испитивању на главном претресу пред тим судом.

О припадности окр. Османа Османовића једној од страна у оружаном сукобу говори његов исказ приликом давања одбране у истрази, као и у својству сведока у поменутом кривичном поступку пред Основним судом у Брчком, те исказ окривљеног из тог поступка, [REDACTED] у својству сведока своје одбране. Такође и из исказа сведока оштећених [REDACTED], односно сведока [REDACTED], испитаних током истраге пред овим тужилаштвом.

Чињенице које се тичу правног основа лишења слободе окр. Османа Османовића и његовог боравка у притвору [REDACTED]

Постојање оружаног сукоба у БиХ, на подручју општине Брчко, (где се налази и село Горњи Рахић) током маја и јуна месеца 1992. године доказује се исказима свих предложених сведока, а ова околност представља и опште познату чињеницу.

Оружани сукоб у БиХ по свом карактеру спада у немеђународни, из разлога што су оружане формације страна у сукобу у основи и претежном делу биле састављене од припадника сва три народа (српског, хрватског и муслиманског) који су пре оружаног сукоба живели на територији БиХ.

Према свим напред предложеним доказима, произилази оправдана сумња да је окр. као припадник безбедносних структура муслиманских оружаних формација кршећи правила међународног права из чл.3 став 1 тачка 1а) III Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима и IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата (обе од 12.08.1949. године) ратификованих од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године („Сл.лист ФНРЈ“ бр.24/50) и члана 4 ст.1. и ст.2. тач.а) и чл. 13. ст. 1. и ст. 2. Допунског протокола (Протокол II) уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба («Сл. лист СФРЈ», Међународни уговори бр.16/78“), заједно са другим припадницима исте стране у оружаном сукобу, у односу на лица која не учествују непосредно у непријатељствима, подразумевајући ту и припаднике непријатељских оружаних снага који су лишени слободе, према којима се мора поступати у свакој прилици човечно без икакве неповољне дискриминације засноване на њиховој етничкој припадности, нечовечно поступао, примењивао мере застрашивања, противзаконито затварао, мучио, те вршио насиље над њиховим здрављем, физичким и менталним благостањем, и то у односу на цивилна лица [REDACTED], [REDACTED] односно ратног заробљеника [REDACTED], сви српске националности, као и друга за сада НН лица, искоришћавајући услове оружаног сукоба и власт коју је захваљујући том сукобу стекао над њима.

Имајући у виду да су радње описане поменутим Конвенцијама и Допунским протоколом уз исте, инкриминисане и домаћим законодавством након ратификације, окр. је на представљени начин извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ описано под такама 1, 2 и 4 у стицају са кривичним делом ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ, описано под тачком 3 диспозитива оптужнице у саизвршилаштву у вези чл. 22 истог Закона, које спадају у кривична дела против човечности и међународног права.

Дајући своју одбрану током истраге, окр. негира извршење кривичног дела, истичући да је током рата био припадник полиције, да се увек коректно понашао и да ни зашта није крив.

Оваква његова одбрана је неоснована, у супротности је са предложеним доказима и усмерена је на избегавање крвице.

Из исказа свих испитаних сведока оштећених током истраге, утврђено је да су сви оштећени у инкриминисаном периоду, након заустављања на путу, на контролним пунктовима од стране припадника хрватско-муслиманских оружаних формација и утврђивања њихове етничке припадности, односно по сазнању да су српске националности, извођени из возила у којима су били, након чега су довођени у Горњи Рахић општина Брчко у импровизовани логор „Расадник“ где су били противзаконито затворени, испитивани, застрашивани, физички и психички зlostављани и мучени, при чему су били смештени у лименом објекту (комора), који је пре рата служио за сушење воћа и поврћа, у нехигијенским условима без санитарног чвора, без довољно хране и воде, у објекту где није било никакве подлоге осим бетона, без дневне светлости, и свежег

ваздуха. За време боравка у таквим условима, за месец-два изгубили су просечно по 30 кг., уз трајно нарушено здравље. Тројица од четворице њих ([REDACTED]), у међувремену су преминули.

Из исказа сведока ошт. [REDACTED] јединог преживelog од њих, проистиче да је био приликом испитивања, подвргнут тортури, ради изнуђивања исказа о положајима српских оружаних формација на подручју Брчког као и врсти наоружања којима располажу, у чему је учествовао и окр. Осман Османовић. У току тог испитивања био је изложен бројним ударцима по глави, телу и рукама, који су му нанети ногама обувеним у чизме и ципеле, рукама и разним предметима од стране више припадника исте стране у оруженом сукобу, којој је припадао и окр. Осман Османовић, који је томе све време присуствовао, ћутке се шетајући око стола за којим је ошт. [REDACTED] седео, да би му у једном тренутку пришао, ударио му шамар уз речи: „маму ти јебем Чето, што лажеш“. Од последица батинања, ошт. [REDACTED] био је сав крвав, лице му је било отечено, очи скоро потпуно затворене, нос разбијен, више зуба и ребара сломљено. О томе да је [REDACTED] тучен и како је изгледао по повратку у комору, говоре и искази из истраге [REDACTED], којој је отац (сада пок. [REDACTED]) то накнадно причао, из исказа [REDACTED], којој је то причао по повратку из логора њен сада пок. супруг [REDACTED], односно [REDACTED] којој је то причао по повратку из логора њен сада пок. полубрат [REDACTED]. У прилогу горњих навода је и видео запис из критичног периода, снимљен на ЦД-у који је приложен списима (регистратор бр.1, стр.92/16 списка),

Што се тиче оштећеног [REDACTED] сада пок., из исказа његове ћерке [REDACTED] у истрази, утврђен је начин његовог лишења слободе и довођења у логор „Расадник“. Из њеног исказа утврђена је и улога окр. Османа Османовића у испитивању и противправном затварању њеног оца, те каснијем довођењу НН инспектора полиције из Тузле, коме га је у комори показао окр. Осман Османовић, након чега је то лице ударило ногом ошт. [REDACTED] у пределу колена. Такође из њеног исказа проистиче шта је отац све преживео у логору, са ким је био заточен и шта је чињено према осталим логорашима. Из њеног исказа као и из исказа сведока ошт. [REDACTED] и сведока [REDACTED] из истраге, утврђено је да окр. Осман Османовић није био макар ко у логору. Он се итекако питао за оно што се у логору дешавало. Окр. је познавао од пре рата њеног оца као локалног фотографа у Брчком. Знао је да он ни на којиније био укључен у ратна догађања, али је одлучио да га након испитивања не пусти да се врати кући. Противзаконито га је затворио у просторији у којој га је дотад испитивао, закључавши га претходно. Сутрадан ујутру отац јој је пребачен у поменуту комору, у којој је остао све до 12. јула 1992. године.

Исто проистиче из исказа ошт. [REDACTED] датог у поменутом кривичном поступку пред Основним судом Брчко дистрикта, конкретно да га је по привођењу, испитивао окр. кога је од радније познавао, да му је прећено ножем од стране другог припадника исте јединице током испитивања у присуству окр. Османа Османовића, да га је после испитивања окр. противзаконито затворио у тој просторији до јутра, када је одведен у поменуту комору у којој је једне прилике окр. Осман Османовић довео њему непознатог инспектора полиције из Тузле, коме га је показао, а овај га у његовом присуству ударио ногом у пределу колена.

Из исказа сведока ошт. [REDACTED] у поменутом кривичном поступку пред Основним судом Брчко дистрикта БиХ, утврђено је да је критичне прилике тучен целе ноћи све до јутра, од више лица у просторији где је испитиван, у Горњем Рахићу, од чега је губио свест, био поливан водом, поново тучен и принуђиван да пије сопствену мокраћу, а у свему томе учествовао је и окр. Осман Османовић, који је био један од најагресивнијих у томе, са још једним припадником те јединице. Из исказа сведока ошт. [REDACTED] проистиче да је [REDACTED] још једне прилике тучен од стране окр. Османа

Османовића, испред коморе, уз псовке и претње да неће жив изаћи из логора. Из исказа [REDACTED] из истраге утврђује се да јој је [REDACTED] накнадно причао да је био присутан када је окр. Осман Османовић тукао ошт. [REDACTED] у логору Расадник. И из исказа сведока [REDACTED] у истрази, утврђује се да је окр. Осман Османовић примењивао силу према ошт. [REDACTED] приликом његовог испитивања.

О примењивању силе према ошт. [REDACTED], такође сведочи [REDACTED] у истрази наводећи да је окр. Осман Османовић испред коморе, тукао [REDACTED] све до његове изнемогlosti.

О томе шта се у критичном периоду дешавало у Горњем Рахићу, најбоље илуструје исказ сведока [REDACTED] у истрази. Он је тада био командир вода Војне полиције у селу. У почетку су заробљена лица са контролних пунктара на путу, довођена у једну кућу у центру села, где је вршено њихово испитивање и премлађивање од стране припадника безбедносних структура мусиманских оружаних формација, међу којима је био и окр. Осман Османовић. Када се војска и локално становништво побунило због тортуре над заробљеницима, која је праћена њиховим гласним запомагањем, припадници тих структура су одлучили да се заробљеници пребаце у Расадник, на излазу из села, да би то било мање упадљиво. Одлазећи на то место видео је да се тамо налази један објекат у коме су била смештена заробљена лица, који је био неуслован, без прозора, свежег ваздуха, воде и санитарног чвора, где је била бетонска подлога. Одатле су извођена заробљена лица и био је присутан када је у оближњим просторијама било вршено њихово мучење и злостављање од стране припадника поменуте јединице, у којој је био и окр. који је у томе учествовао испитујући и ударажујући заробљена лица. Он је томе присуствовао у више наврата, при чему је и навео делимичан идентитет оштећених, међу којима се добро сећа и једног лица које је било ментално заостало. Овај сведок говори о окривљеном као једном од главних испедника, који се итекако питао за оно што се у логору догађа, који је одлучивао о томе ко ће ићи у размену, а ко ће остати у логору, од кога је у многоме зависила судбина затворених лица, над којима се безразложно иживљавао и мучио их заједно са другим припадницима своје јединице, односно своје стране у оружаном сукобу.

И из исказа Османа Османовића као сведока на суђењу у Брчком, као и окр. [REDACTED] у својству сведока своје одбране, утврђено је да је окр. Осман Османовић био припадник безбедносних структура мусиманских оружаних формација у критичном периоду, да је у то време боравио у логору Расадник у Горњем Рахићу и био у контакту, односно учествовао у испитивању затвореника о њиховим сазнањима и њиховим улогама у ратним догађањима у Брчком, између осталих и ошт. [REDACTED].

Урачунљивост окривљеног ни на који начин није доведена у сумњу.

Ово кривично дело окривљени је учинио са директним умишљајем, јер је био свестан свога дела и хтео његово извршење. Учествујући у радњи извршења кривичног дела са другим припадницима исте стране у оружаном сукобу којој је и сам припадао, окр. је поступао као саизвршилац.

Имајући у виду све напред изнето, налазим да из прикупљених доказа и података током истраге, произилази постојање оправдане сумње да је окр. извршио крив. дело за које се терети, због чега сматрам да је оптужница оправдана и на закону заснована.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Душан Кнежевић